

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gericht Erster Instanz Eupen (Belgia) w dniu 28 stycznia 2020 r. –DQ/ Wallonische Region

(Sprawa C-41/20)

(2021/C 19/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Gericht Erster Instanz Eupen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DQ

Strona przeciwna: Wallonische Region

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie prawa krajowego, takie jak stosowane przez organy, a mianowicie zgodnie z którym korzystanie z zagranicznego pojazdu, bez dopełnienia obowiązku ponownej rejestracji tego pojazdu, udostępnionego okazjonalnie i krótkoterminowo obywatelowi mającemu miejsce zamieszkania w Belgii przez obywatela mającego miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, jest uzależnione od przewożenia ze sobą w pojeździe przez obywatela mającego miejsce zamieszkania w Belgii prywatnego zaświadczenia o prawie do korzystania, tj. zaświadczenia w rozumieniu art. 3 § 2 pkt 6 królewskiego rozporządzenia z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie rejestracji pojazdów, jest sprzeczne z właściwymi normami prawa Unii, a w szczególności z następującymi postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE): art. 20 i 21 TFUE, dotyczącymi swobody przepływu osób i swobody przepływu kapitału i/lub z art. 63 i 64 TFUE, dotyczącymi swobody przepływu kapitału jako z dwoma z czterech podstawowych swobód Unii Europejskiej?
- 2) Czy uregulowanie prawa krajowego, takie jak opisane powyżej i wdrażane przez Region Waloński, jest uzasadnione wymogami bezpieczeństwa publicznego albo wymogiem ustanowienia innych środków ochronnych, i czy przestrzeganie uregulowania prawa krajowego, które jest interpretowane w ten sposób, że przewiduje ono bezwzględnie, iż wystawiony przez zagranicznego właściciela pojazdu dokument potwierdzający ograniczone czasowo pozwolenie na korzystanie z pojazdu, ze wskazaniem na okres ważności, musi zawsze być przewożony w pojeździe, jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu, bądź też czy cel ten można byłoby osiągnąć również w inny sposób i poprzez zastosowanie mniej restrykcyjnych i formalistycznych środków?

Trybunał Unii Europejskiej (szósta izba) orzeka w drodze postanowienia z dnia 10 września 2020 r. w następujący sposób:

Artykuł 63 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym osoba zamieszkała w tym państwie członkowskim może powołać się na wyjątek od obowiązującego w państwie miejsca jej zamieszkania obowiązku rejestracji pojazdu – w odniesieniu do pojazdu, udostępnionego jej nieodpłatnie i krótkoterminowo przez jego właściciela, mającego miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, w którym to państwie pojazd ten jest zarejestrowany – tylko wtedy, gdy dokumenty stanowiące dowód, iż wyjątek ten znajduje do niej zastosowanie muszą być zawsze przewożone przez tę osobę w prowadzonym przez nią pojeździe, a możliwość ich późniejszego przedstawienia jest wykluczona.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gericht Erster Instanz Eupen (Belgia) w dniu 28 stycznia 2020 r. – FS/ Wallonische Region

(Sprawa C-42/20)

(2021/C 19/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Gericht Erster Instanz Eupen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FS

Strona przeciwna: Wallonische Region

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie prawa krajowego, takie jak stosowane przez organy, a mianowicie zgodnie z którym korzystanie z zagranicznego pojazdu, bez dopełnienia obowiązku ponownej rejestracji tego pojazdu, udostępnionego okazjonalnie i krótkoterminowo obywatelowi mającemu miejsce zamieszkania w Belgii przez obywatela mającego miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, jest uzależnione od przewożenia ze sobą w pojeździe przez obywatela mającego miejsce zamieszkania w Belgii prywatnego zaświadczenia o prawie do korzystania, tj. zaświadczenia w rozumieniu art. 3 § 2 pkt 6 królewskiego rozporządzenia z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie rejestracji pojazdów, jest sprzeczne z właściwymi normami prawa Unii, a w szczególności z następującymi postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE): art. 20 i 21 TFUE, dotyczącymi swobody przepływu osób, art. 45 TFUE, dotyczącym swobody przepływu pracowników, art. 49 TFUE, dotyczącym swobody przedsiębiorczości i art. 56 TFUE dotyczącym swobody świadczenia usług?
- 2) Czy uregulowanie prawa krajowego, takie jak opisane powyżej i wdrażane przez Region Waloński, jest uzasadnione wymogami bezpieczeństwa publicznego albo wymogiem ustanowienia innych środków ochronnych, i czy przestrzeganie uregulowania prawa krajowego, które jest interpretowane w ten sposób, że przewiduje ono bezwzględnie, iż wystawiony przez zagranicznego właściciela pojazdu dokument potwierdzający ograniczone czasowo pozwolenie na korzystanie z pojazdu, ze wskazaniem na okres ważności, musi zawsze być przewożony w pojeździe, jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu, bądź też czy cel ten można byłoby osiągnąć również w inny sposób i poprzez zastosowanie mniej restrykcyjnych i formalistycznych środków?

Trybunał Unii Europejskiej (szósta izba) orzeka w drodze postanowienia z dnia 10 września 2020 r. w następujący sposób:

Artykuł 63 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym osoba zamieszkała w tym państwie członkowskim może powołać się na wyjątek od obowiązującego w państwie miejsca jej zamieszkania obowiązku rejestracji pojazdu – w odniesieniu do pojazdu, udostępnionego jej nieodpłatnie i krótkoterminowo przez jego właściciela, mającego miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, w którym to państwie pojazd ten jest zarejestrowany – tylko wtedy, gdy dokumenty stanowiące dowód, iż wyjątek ten znajduje do niej zastosowanie muszą być zawsze przewożone przez tę osobę w prowadzonym przez nią pojeździe, a możliwość ich późniejszego przedstawienia jest wykluczona.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gericht Erster Instanz
Eupen (Belgia) w dniu 28 stycznia 2020 r. –HU / Wallonische Region**

(Sprawa C-43/20)

(2021/C 19/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Gericht Erster Instanz Eupen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HU

Strona przeciwna: Wallonische Region

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie prawa krajowego, takie jak stosowane przez organy, a mianowicie zgodnie z którym korzystanie z zagranicznego pojazdu, bez dopełnienia obowiązku ponownej rejestracji tego pojazdu, udostępnionego okazjonalnie i krótkoterminowo obywatelowi mającemu miejsce zamieszkania w Belgii przez obywatela mającego miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, jest uzależnione od przewożenia ze sobą w pojeździe przez obywatela mającego miejsce zamieszkania w Belgii prywatnego zaświadczenia o prawie do korzystania, tj. zaświadczenia w rozumieniu art. 3 § 2 pkt 6 królewskiego rozporządzenia z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie rejestracji pojazdów, jest sprzeczne z właściwymi normami prawa Unii, a w szczególności z następującymi postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE): art. 20 i 21 TFUE, dotyczącymi swobody przepływu osób, art. 45 TFUE, dotyczącym swobody przepływu pracowników, art. 49 TFUE, dotyczącym swobody przedsiębiorczości i art. 56 TFUE dotyczącym swobody świadczenia usług?